

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Internetconsultatieversie

Besluit van

houdende bepalingen over de overdracht van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg in strafrechtelijke procedures (Besluit digitale strafvordering) [KetenID WGK028919]

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr. [...];

Gelet op de artikelen 1.1.11, 1.1.12, tweede lid, 1.8.11, tweede lid, 1.9.5, derde lid, 1.9.9, 1.9.11, derde lid, 1.9.13, eerste lid, 5.2.2, derde en vierde lid, en 5.2.8, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr. [...]);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr. [...];

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [1 Bdss;1 Bkgm]

In dit besluit wordt verstaan onder:

- *bevoegde instanties*: de gerechten en de Raad voor de rechtspraak, bedoeld in respectievelijk artikel 2 en artikel 84 van de Wet op de rechterlijke organisatie, de parketten, bedoeld in de artikelen 111, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie, en de instantie waar een opsporingsambtenaar werkzaam is die is belast met de opsporing van strafbare feiten als bedoeld in artikel 1.3.10, onderdelen b, c en d, en artikel 1.3.11 van de wet;
- *de wet*: het Wetboek van Strafvordering;
- *vervanging*: het omzetten van een stuk in papieren vorm in een reproductie in elektronische vorm waarna het origineel wordt vernietigd.

Artikel 1.1.2 [nieuw]

Met het oog op de uitvoering van dit besluit en de verbetering van de informatie-uitwisseling in de strafrechtketen langs elektronische weg stellen de partners in de strafrechtketen afspraken over ketenbrede standaarden en voorzieningen vast.

HOOFDSTUK 2

De overdracht van berichten en het indienen van stukken

TITEL 2.1

Algemeen

Artikel 2.1.1 [nieuw; 2 Bdss]

Onze Minister wijst een elektronische voorziening aan die wordt gebruikt voor:

- a. de overdracht van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg, bedoeld in de artikelen 1.9.2, 1.9.3, eerste lid, en 1.9.4, tweede lid, van de wet;
- b. de toezending van berichten, bedoeld in artikel 1.9.5, derde lid, onderdeel a, van de wet;
- c. het opgeven van een elektronisch adres, bedoeld in artikel 1.9.6, eerste lid, van de wet;
- d. de betekening van berichten, bedoeld in artikel 1.9.11, eerste lid, van de wet.

Artikel 2.1.2 [nieuw; 2 Bdss]

Onze Minister wijst een elektronische voorziening aan die kan worden gebruikt voor:

- a. de overdracht van berichten, bedoeld in artikel 1.9.4, eerste lid, van de wet;
- b. het doen van aangifte of het indienen dan wel intrekken van een klacht, bedoeld in artikel 2.2.1 van de wet, voor zover de aangifte of de klacht feiten betreft die zijn opgenomen in de elektronische voorziening;
- c. het verstrekken van een kopie en het verlenen van inzage, bedoeld in respectievelijk artikel 3.1.1, vierde lid, en artikel 4.1.1, tweede lid, van het Besluit processtukken in strafzaken 202X;
- d. het verstrekken van een kopie, bedoeld in artikel 5.1.1, tweede lid, van het Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken;
- e. het doen van verzoeken, bedoeld in artikel 49 van de Wet op de economische delicten.

Artikel 2.1.3 [nieuw]

Onze Minister kan een elektronische voorziening aanwijzen met behulp waarvan kennis kan worden genomen van berichten of stukken die in een op grond van de artikelen 2.1.1 en 2.1.2 aangewezen elektronische voorziening zijn geplaatst.

Artikel 2.1.4 [nieuw; 2 Bdss]

De rechtstreekse toezending van een bericht aan het elektronisch adres van de persoon voor wie het bestemd is, bedoeld in artikel 1.9.5, derde lid, onderdeel a, van de wet kan plaatsvinden indien:

- a. de vertrouwelijke of gevoelige aard van het bericht zich daar niet tegen verzet;
- b. het bericht geen verplichting tot betaling inhoudt.

Artikel 2.1.5 [nieuw; 2 Bdss]

1. Voor het instellen of indienen van een rechtsmiddel langs elektronische weg, bedoeld in artikel 5.2.2, derde, vierde en vijfde lid, van de wet wordt gebruik gemaakt van een door Onze Minister aangewezen elektronische voorziening.

2. De burger die niet wordt bijgestaan door een advocaat kan een rechtsmiddel langs elektronische weg instellen of indienen:

- a. door middel van een door Onze Minister aangewezen elektronische voorziening;

b. door rechtstreekse toezending van een daartoe strekkend bericht aan een elektronisch adres dat door het gerecht is aangewezen voor communicatie inzake de aanwending van rechtsmiddelen in strafzaken, mits daarin de informatie, bedoeld in artikel 5.2.4, eerste lid, van de wet, is opgenomen.

Artikel 2.1.6 [nieuw; 2 Bdss]

Onze Minister wijst een elektronische voorziening aan ten behoeve van de kennisneming van ingestelde of ingediende rechtsmiddelen, bedoeld in artikel 5.2.8, eerste lid, van de wet.

Artikel 2.1.7 [2 Bkgm]

1. De in artikel 1.9.13, eerste lid, van de wet bedoelde uitreiking in persoon vindt ook plaats ingeval aan een verdachte een procesinleiding of oproeping om op de terechtzitting of nadere terechtzitting te verschijnen wordt betekend en aan deze persoon anders dan in verband met de strafzaak waarop de mededeling betrekking heeft, in Nederland rechtens zijn vrijheid is ontnomen dan wel aan deze persoon ingevolge een machtiging als bedoeld in artikel 28 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften in Nederland rechtens zijn vrijheid is ontnomen. Dit vereiste geldt niet indien de zaak wordt berecht door de kantonrechter.
2. Uitreiking in persoon vindt ook plaats ingeval aan een persoon een vordering van het openbaar ministerie als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht wordt betekend en aan deze persoon in Nederland rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

TITEL 2.2

De elektronische voorziening

Artikel 2.2.1 [nieuw; 3 Bdss]

1. Een elektronische voorziening voldoet aan de volgende eisen:
 - a. de gebruiker van de voorziening wordt geïdentificeerd;
 - b. een bericht of stuk in de voorziening is uitsluitend toegankelijk voor een gebruiker die daarvoor is geautoriseerd;
 - c. na te gaan is wie de verzender is van een bericht of een stuk en voor wie het bestemd is;
 - d. voor zover de wet daartoe verplicht, wordt het unieke nummer van een bericht of stuk vastgelegd;
 - e. na te gaan is of een bericht of een stuk is gewijzigd na het moment van verzending;
 - f. na te gaan is op welke dag en welk tijdstip een bericht of een stuk in de elektronische voorziening is geplaatst;
 - g. na te gaan is op welke wijze, dag en tijdstip de persoon voor wie een bericht bestemd is zich toegang heeft verschaft tot de elektronische voorziening, alsmede, zo mogelijk het tijdstip waarop deze persoon het bericht heeft ontsloten; en
 - h. na te gaan is op welk moment zich in de voorziening een storing voordoet of zich heeft voorgedaan.
2. De inrichting van de elektronische voorziening voldoet aan de nationale en internationale standaarden voor informatiebeveiliging.

Artikel 2.2.2 [4 Bdss]

Indien op de laatste dag van een voor de indiener geldende termijn voor het indienen van een stuk een niet aan de indiener toerekenbare verstoring plaatsvindt van de toegang tot of de werking van de elektronische voorziening, is een daardoor veroorzaakte overschrijding van de termijn verontschuldikbaar indien het stuk uiterlijk

wordt ingediend op de eerstvolgende dag na de dag waarop de indiener ermee bekend had kunnen zijn dat de verstoring is verholpen. Artikel 1, eerste lid, van de Algemene termijnenwet is van overeenkomstige toepassing op deze eerstvolgende dag.

Titel 2.3

De elektronische handtekening, authenticatie en omzetting

Artikel 2.3.1 [6 Bdss]

1. De elektronische handtekening, met behulp van een middel als bedoeld in artikel 2.3.2, voldoet aan de volgende eisen:
 - a. de ondertekenaar heeft zijn identiteit geauthentiseerd met behulp van een middel dat voldoet aan de eisen, gesteld in artikel 2.3.2, en
 - b. de gegevens waaruit de elektronische handtekening bestaat zijn op zodanige wijze verbonden aan de elektronische gegevens waarop deze betrekking heeft, dat de identiteit van de ondertekenaar, het moment van ondertekening en elke wijziging na ondertekening van de gegevens kan worden vastgesteld.
2. De elektronische handtekening op een elektronische gegevensdrager, voldoet aan de volgende eisen:
 - a. de ondertekening heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van of wordt gedaan door een rechter, griffier of een opsporingsambtenaar, en
 - b. de handtekening is op zodanige wijze aan de elektronische gegevens waarop zij betrekking heeft verbonden, dat het moment van ondertekening en elke wijziging na ondertekening van de elektronische gegevens kan worden vastgesteld.

Artikel 2.3.2 [5 Bdss]

Bij het gebruik van een elektronische voorziening en een elektronische handtekening is authenticatie verplicht met een middel dat voldoet aan de volgende eisen:

- a. het middel is uitgegeven door de overheid, een onder toezicht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties staande organisatie of de Nederlandse orde van advocaten;
- b. het middel gaat uit van een tweefactorauthenticatie of hoger;
- c. het middel is aangewezen door de bevoegde instanties.

Artikel 2.3.3 [7 Bdss]

Een stuk in papieren vorm kan worden vervangen door een stuk in elektronische vorm mits is voldaan aan de eisen die bij of krachtens de Archiefwet [jaartal]¹ zijn gesteld aan de vervanging van archiefbescheiden.

HOOFDSTUK 3

Overige bepalingen

Artikel 3.1.1

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

¹ Een wetsvoorstel dat strekt tot modernisering van de Archiefwet 1995 is aanhangig bij de Eerste Kamer.

Artikel 3.1.2

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit digitale strafvordering.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Nota van toelichting

ALGEMEEN

1. Inleiding

In dit besluit worden nadere regels gegevens ter uitvoering van een aantal bepalingen in het nieuwe Wetboek van Strafvordering die de (verdere) digitalisering van de strafrechtstoepassing beogen te faciliteren. Deze regels zien op het gebruik van elektronische voorzieningen, de elektronische handtekening, authenticatie en de vervanging van een stuk in papieren vorm door een stuk in elektronische vorm. Het onderhavige besluit vervangt het Besluit digitale stukken strafvordering.

In het nieuwe wetboek is het uitgangspunt dat berichten langs elektronische weg worden uitgewisseld. Dit houdt in dat gebruik wordt gemaakt van een daartoe aangewezen elektronische voorziening of dat berichten op andere wijze, zoals per e-mail, worden verzonden. Voor professionele procesdeelnemers is overdracht van berichten langs elektronische weg verplicht gesteld of wordt die bevorderd.

Ook burgers worden gestimuleerd om van de elektronische weg gebruik te maken. Bij de kennisgeving van berichten aan burgers wordt de overdracht langs elektronische weg vooropgesteld. Burgers (procesdeelnemers) kunnen een elektronisch adres opgeven voor de overdracht van berichten in verband met een zaak. Ook in gevallen waarin berichten niet behoeven te worden betekend, zal toezending normaal gesproken de vorm aannemen van een notificatie aan de burger dat het bericht in de elektronische voorziening beschikbaar is. Dit kan door deze notificatie aan het elektronisch adres te verzenden; ook kan gebruik wordt gemaakt van een notificatiebericht van een door de betrokkene op de mobiele telefoon geïnstalleerde applicatie zoals de berichtenbox-app. Voor het instellen of indienen van gewone rechtsmiddelen geldt eveneens dat dit in beginsel langs elektronische weg plaatsvindt.

Zoals hierboven opgemerkt, voorziet dit besluit in het faciliteren van de verdere digitalisering in het kader van de strafvordering. Als zodanig voorziet het niet in nieuwe verwerkingen van gegevens. De overdracht van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg vindt plaats binnen de bestaande wettelijke kaders inzake de verwerking van persoonsgegevens. Dat zijn met name de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, de Wet politiegegevens en de Algemene Verordening Gegevensbescherming. In aanvulling hierop zijn in dit besluit eisen gesteld, onder meer wat betreft de beveiliging van aangewezen elektronische voorzieningen, de elektronische handtekening en authenticatiemiddelen.

De indeling van het onderhavige besluit is als volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Hoofdstuk 2. De overdracht van berichten en het indienen van stukken

Titel 2.1 Algemeen

Titel 2.2 De elektronische voorziening

Titel 2.3 De elektronische handtekening, authenticatie en omzetting

Hoofdstuk 3. Overige bepalingen

2. Uitvoeringsconsequenties

PM

3. Ontvangen adviezen

PM

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [begripsbepaling]

Dit artikel bevat een aantal begripsbepalingen die verwijzen naar de omschrijving van die begrippen in het nieuwe wetboek (de wet) en voor het overige inhoudelijk ongewijzigd zijn overgenomen uit het Besluit digitale stukken strafvordering. Wel is aan de begripsbepaling van bevoegde autoriteiten de Raad voor de rechtspraak toegevoegd met het oog op het vaststellen van een authenticatiemiddel binnen de rechtspraak op grond van artikel 2.3.2. De begripsbepalingen van "elektronische handtekening" en "elektronische voorziening" zijn opgenomen in artikel 1.1.5 van de wet zoals die bepaling luidt na de tweede aanvullingswet (en ook geldt voor de daarop rustende bepalingen zoals dit besluit).

Artikel 1.1.2 [afspraken en standaarden strafrechtketen]

Dit artikel is nieuw ten opzichte van het Besluit digitale stukken strafvordering en legt het belang vast van afspraken tussen de ketenpartners over standaarden en kaders met het oog op de uitvoering van het onderhavige besluit en de verdere verbetering van de informatie-uitwisseling in de strafrechtketen langs elektronische weg. In het kader van het Duurzaam Digitaal Stelsel (DDS) hebben de strafrechtketenpartners afspraken gemaakt over digitale procesuitwisseling. Het DDS heeft als hoofdoelstelling om digitale uitwisseling in de strafrechtketen te bevorderen door gesprekken tussen ketenpartners te faciliteren. Bij de oprichting van DDS zijn afspraken opgesteld over de samenwerking, inrichting, besturing en uitvoering binnen het strafproces. Als handreiking bij de verdere ontwikkeling van de informatievoorziening binnen de strafrechtketen en de digitalisering hiervan, zijn een aantal kaders en standaarden ontwikkeld. De leidende principes, de ketendoelarchitectuur en de digitaliseringsdoelen zijn kaders die de ketenpartners hanteren. In het Ketenmeerjarenplan Digitalisering Strafrechtketen 2025-2029 is inzichtelijk gemaakt welke opgaven en vraagstukken de komende jaren binnen DDS worden opgepakt, namelijk: 1) borgen dat de informatievoorziening voldoet aan bestaande en nieuw wet- en regelgeving, 2) versterken van het digitaal uitwisselen van informatie in de strafrechtketen, en 3) versterken van het digitale stelsel. In de samenwerkingsafspraken is opgenomen dat het Informatie-Beraad als bestuurlijk gremium binnen DDS de functie heeft van het vaststellen van ketenbrede afspraken, standaarden en voorzieningen. Daarbij committeren de leden van het Informatie-Beraad hun eigen organisaties aan de kaders en afspraken die zijn vastgesteld.

HOOFDSTUK 2

De overdracht van berichten en het indienen van stukken

TITEL 2.1

Algemeen

Deze titel bevat een aantal bepalingen over de overdracht van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg. Hierbij staat het gebruik van een elektronische voorziening voorop. Van elektronische voorzieningen kan gebruik worden gemaakt indien zij door de minister zijn aangewezen. In de bestaande praktijk zijn als elektronische voorzieningen aangewezen: mijn overheid, het webportaal van de Hoge Raad der Nederlanden, het advocatenportaal / mijn strafdossier van de Raad voor de rechtspraak en het digitale aangiftesysteem van de politie. Deze zullen ook onder het

nieuwe wetboek als elektronische voorziening worden aangewezen. Daarnaast kunnen waar gewenst nieuwe elektronische voorzieningen worden aangewezen.

Artikel 2.1.1 [gebruik van de elektronische voorziening]

Deze bepaling is overgenomen uit artikel 2 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering en bevat ook nieuwe voorschriften. In de gevallen waarin het nieuwe wetboek verplicht tot de overdracht van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg of verplicht tot het gebruik van de elektronische voorziening wordt gebruik gemaakt van een daartoe aangewezen elektronische voorziening. Het gaat dan om de overdracht, toezending en betekening van berichten en het indienen van stukken langs elektronische weg op grond van de artikelen 1.9.2, 1.9.3, eerste lid, 1.9.4, tweede lid, 1.9.5, derde lid, onderdeel a, en 1.9.11, eerste lid, van de wet. Voorts is het gebruik van een elektronische voorziening voorgeschreven voor het opgeven van een elektronisch adres (artikel 1.9.6, eerste lid, van de wet).

Artikel 2.1.2 [facultatief gebruik van de elektronische voorziening]

Ook deze bepaling vloeit voort uit artikel 2 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering en is deels nieuw. Ook in de gevallen waarin niet is voorzien in een verplichting om van elektronische voorziening gebruik te maken, kan die voorziening in voorkomend geval wel worden gebruikt. Dit artikel bepaalt daarom dat een door de minister aangewezen elektronische voorziening kan worden gebruikt voor de overdracht van berichten op grond van artikel 1.9.4, eerste lid, van de wet, het doen van aangifte of het indienen dan wel intrekken van een klacht (voor zover de aangifte of de klacht feiten betreft die zijn opgenomen in de elektronische voorziening) op grond van artikel 2.2.1 van de wet, het verstrekken van een kopie van (bepaalde) processtukken en het verlenen van inzage in (bepaalde) processtukken op grond van de artikelen 3.1.1 en artikel 4.1.1 van het Besluit processtukken in strafzaken 202X, het verstrekken van een kopie van de stukken en de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van deskundigenonderzoek zijn gebaseerd op grond van artikel 5.1.1, tweede lid, van het Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken en het doen van verzoeken op grond van artikel 49 van de Wet op de economische delicten.

Artikel 2.1.3 [berichtenbox]

Dit nieuwe artikel voorziet in de aanwijzing van een elektronische voorziening met de functie van een berichtenbox-app. Een alternatieve route voor het via een website benaderen van een elektronische voorziening is een overheidsapplicatie die door de burger op zijn mobiele telefoon of ander mobiel apparaat wordt geplaatst nadat bij het installeren van de applicatie een (elektronische) vaststelling van zijn identiteit heeft plaatsgevonden. Een dergelijke overheidsapplicatie is al beschikbaar (de «berichtenbox») en biedt een beveiligde een-op-een-communicatie met de burger, die ook voor toe te zenden en te betekenen strafrechtelijke berichten zou kunnen worden gebruikt.

Bij deze en dergelijke berichtendiensten is notificatie via het «onveilige» e-mailprotocol niet meer nodig. De notificatie neemt in dat geval de vorm aan van een pushbericht, waarna betrokkene via de applicatie van de stukken kennis kan nemen. Het onderhavige artikel bepaalt daarom dat de minister een elektronische voorziening kan aanwijzen waarmee kennis kan worden genomen van berichten of stukken die in een op grond van de artikelen 2.1.1 of 2.1.2 aangewezen elektronische voorziening zijn geplaatst.

Artikel 2.1.4 [rechtstreekse toezending van berichten]

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 1.9.5, derde lid, onderdeel a, van de wet dat voorziet in de mogelijkheid, in bij algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen, van rechtstreekse toezending van berichten aan het elektronisch adres van de persoon voor wie het bestemd is. De bepaling is deels nieuw en volgt deels uit artikel 2 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering. Het elektronisch adres zal veelal een e-mailadres zijn, maar kan bijvoorbeeld ook een telefoonnummer zijn (waarbij kan worden gedacht aan toezending via een berichtenapp). Het onderhavige artikel bepaalt dat dergelijke rechtstreekse toezending alleen mogelijk is indien de vertrouwelijke of gevoelige aard van het bericht zich daar niet tegen verzet en het bericht geen verplichting tot betaling inhoudt. Dit houdt verband met het onvoldoende veilige karakter van communicatie via bijvoorbeeld e-mail en het zo veel mogelijk voorkomen dat kwaadwillenden hiervan misbruik zouden kunnen maken.

Bij het rechtstreeks toezenden van berichten aan het elektronisch adres van de persoon voor wie het bestemd is, kan bijvoorbeeld worden gedacht aan ontvangstbevestigingen of afspraakbevestigingen, dat wil zeggen berichten zonder inhoudelijke boodschap. Een bericht dat een verplichting tot betaling inhoudt is naar zijn aard gevoelig en vertrouwelijk en kan niet rechtstreeks aan het elektronisch adres worden toegezonden.

Artikel 2.1.5 [het instellen van rechtsmiddelen langs elektronische weg]

Een deel van artikel 2 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering is opgenomen in deze bepaling, die ook nieuwe voorschriften bevat. Dit artikel bepaalt dat voor het instellen of indienen van een rechtsmiddel langs elektronische weg gebruik wordt gemaakt van een daartoe aangewezen elektronische voorziening (eerste lid). Op grond van het nieuwe wetboek kunnen officieren van justitie, advocaten-generaal en advocaten een rechtsmiddel alleen instellen of indienen langs elektronische weg. De burger die niet wordt bijgestaan door een advocaat kan een rechtsmiddel eveneens door middel van een elektronische voorziening aanwenden, maar kan daarnaast een rechtsmiddel instellen of indienen door rechtstreekse toezending van een daartoe strekkend bericht (veelal een e-mail) aan een elektronisch adres dat door het gerecht is aangewezen voor communicatie inzake de aanwending van rechtsmiddelen in strafzaken. In het voor het desbetreffende gerecht vastgestelde procesreglement wordt het elektronisch adres dat door het gerecht is aangewezen voor communicatie inzake de aanwending van rechtsmiddelen in strafzaken bepaald. Voorwaarde voor het op deze manier aanwenden van een rechtsmiddel is wel dat het bericht de door artikel 5.2.4, eerste lid, van de wet vereiste informatie bevat, dat wil zeggen: de naam van degene die het rechtsmiddel aanwendt (dan wel andere gegevens waarmee zijn identiteit eenvoudig kan worden vastgesteld), de beslissing of handeling waartegen het rechtsmiddel zich richt, en het rechtsmiddel dat daartegen wordt aangewend.

Artikel 2.1.6 [kennisneming van ingestelde of ingediende rechtsmiddelen]

Ook deze bepaling is deels nieuw en is deels overgenomen uit artikel 2 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering. Dit artikel bepaalt dat een elektronische voorziening wordt aangewezen ten behoeve van de kennisneming van ingestelde of ingediende rechtsmiddelen. Op grond van artikel 5.2.8, eerste lid, van de wet zijn de gerechten verplicht een register bij te houden van aangewende rechtsmiddelen. Via een elektronische voorziening kunnen het openbaar ministerie, procespartijen en slachtoffers kennisnemen van rechtsmiddelen die zijn ingesteld of ingediend in hun zaak.

Artikel 2.1.7 [uitreiking in persoon]

Dit artikel geeft uitvoering aan het bepaalde in artikel 1.9.13, eerste lid, van de wet dat (onder meer) voorziet in de betekening van berichten door uitreiking in persoon indien de betrokkene is gedetineerd, maar deze detentie geen verband houdt met de zaak

waarop het bericht betrekking heeft. De wet schrijft voor dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt bepaald in welke gevallen dan in persoon moet worden betekend. In het onderhavige artikel zijn de bepalingen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen die voorheen waren opgenomen in artikel 2 van het huidige Besluit kennisgeving gerechtelijke mededelingen.

TITEL 2.2

De elektronische voorziening

Artikel 2.2.1 [eisen elektronische voorziening]

De inhoud van deze bepaling is overgenomen uit artikel 3 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering en is deels nieuw. In dit artikel zijn de eisen opgenomen waaraan een elektronische voorziening moet voldoen. Deze eisen zijn grotendeels hetzelfde als de eisen die in het huidige Besluit digitale stukken strafvordering waren opgenomen. Nieuw is dat in de elektronische voorziening ook kan worden nagegaan voor wie een bericht of stuk bestemd is en dat de elektronische voorziening, voor zover de wet daartoe verplicht, het unieke nummer van een bericht of stuk vastlegt. Het nieuwe wetboek verplicht tot het vastleggen van het unieke nummer in geval van betekening langs elektronische weg (artikel 1.9.15, eerste lid). Voorts is nieuw dat in de elektronische voorziening is na te gaan op welke wijze, dag en tijdstip de persoon voor wie een bericht bestemd is zich toegang heeft verschaft tot de elektronische voorziening, en ook, zo mogelijk het tijdstip waarop deze persoon het bericht heeft ontsloten.

Gehandhaafd is de bepaling dat de inrichting van de elektronische voorziening voldoet aan de nationale en internationale standaarden voor informatiebeveiliging.

De mogelijkheid die het huidige Besluit digitale stukken strafvordering kende om bij ministeriële regeling nader te bepalen aan welke standaarden de elektronische voorziening moet voldoen, is niet gehandhaafd, omdat van deze mogelijkheid nooit gebruik is gemaakt en in dit licht mag worden aangenomen dat er in de praktijk geen behoefte aan is.

Artikel 2.2.2 [storing elektronische voorziening]

In dit artikel is de bestaande regeling (artikel 4 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering) gehandhaafd met betrekking tot termijnoverschrijding als gevolg van een verstoring van de toegang tot of de werking van de elektronische voorziening. Een dergelijke overschrijding van de termijn voor het indienen van een stuk is verontschuldigbaar wanneer op de laatste dag van een voor de indiener geldende termijn een niet aan hem toerekenbare verstoring plaatsvindt van de toegang tot of de werking van de elektronische voorziening, mits het stuk uiterlijk wordt ingediend op de eerstvolgende dag na de dag waarop de indiener ermee bekend had kunnen zijn dat de verstoring is verholpen.

TITEL 2.3

De elektronische handtekening, authenticatie en omzetting

Artikel 2.3.1 [elektronische handtekening]

In dit artikel zijn de eisen opgenomen waaraan een elektronische handtekening moet voldoen. Deze eisen zijn inhoudelijk ongewijzigd ten opzichte van de eisen die voorheen waren opgenomen in artikel 6 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering.

Artikel 2.3.2 [authenticatie]

In dit artikel worden eisen gesteld aan de authenticatie van de gebruiker van een elektronische voorziening of een elektronische handtekening. Ook hier geldt dat deze eisen inhoudelijk grotendeels ongewijzigd zijn ten opzichte van de eisen die voorheen waren opgenomen in artikel 5 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering. Met een door de overheid uitgegeven middel wordt DigiD bedoeld. In lijn met een vergelijkbare bepaling in het Besluit elektronische procederen – dat het langs elektronische weg procederen in het civiele recht en in het bestuursrecht betreft – is gewijzigd dat niet langer wordt gesproken over een middel dat is uitgegeven door een onder toezicht van “de overheid” staande organisatie, maar in de plaats daarvan over een middel dat is uitgegeven door een onder toezicht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties staande organisatie. Hiermee wordt bedoeld op een organisatie waarvan door die minister is bepaald dat deze identificatiemiddelen mag afgeven. Deze identificatiemiddelen worden aangeduid als eHerkenning. Thans zijn er zes commerciële leveranciers van eHerkenning op het betrouwbaarheidsniveau substantieel die onder het vorenbedoelde toezicht vallen. Verder wordt in deze bepaling de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) uitdrukkelijk genoemd omdat in de rechtspraktijk veelvuldig gebruik wordt gemaakt van authenticatiemiddelen die door de NOvA ten behoeve van de advocatuur zijn ontwikkeld: de advocatenpas en de advocatengemachtigdenpas. De NOvA valt echter niet onder het vorenbedoelde toezicht van de Minister van BZK op organisaties die identificatiemiddelen verstrekken.

Artikel 2.3.3 [vervanging papieren stukken]

Dit artikel regelt de vervanging van een stuk in papieren vorm door een stuk in elektronische vorm indien is voldaan aan de eisen die bij of krachtens de Archiefwet zijn gesteld aan de vervanging van archiefbescheiden. Deze bepaling is inhoudelijk ongewijzigd gebleven ten opzichte van artikel 7 van het huidige Besluit digitale stukken strafvordering.

HOOFDSTUK 3

Overige bepalingen

Artikelen 3.1.1 en 3.1.2 [inwerkingtreding en citeertitel]

Dit zijn gebruikelijke slotbepalingen.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,